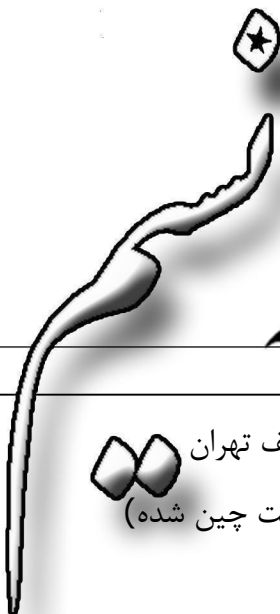

کارگران جهان متحد شوید

شماره ۸۹ • ۵ یونی ۲۰۰۷ ۱۵ خرداد ۱۳۸۶

کاسنامه

جنبش کارگری

رو به رشد

حدود ساعت ۸/۳۰ از خیابان ابوریحان اتوبوس ها به سمت ورزشگاه شیرودی حرکت کردند. البته تعدادی از اتوبوس ها نیز مستقیماً به سمت شیرودی رفته بودند. بیشتر اتوبوس ها از تبریز آمده بودند. در همین حال تعدادی از کارگران به سمت شیرودی راه پیمایی کردند. ساعت ۹ به محوطه ورودی ورزشگاه رسیدیم. حسن صادقی در حال سخنرانی بود. پس از چند دقیقه کارگران شرکت واحد و نقاشان که پارچه نوشته و پلاکارت های حاوی شعارهای سندیکای کارگران شرکت واحد و سندیکای نقاشان بود با همراهی تعدادی از فعالین کارگری، وارد شدند، قبل از ورود آنها پارچه نوشته های بسیار پهن و طولانی که تبلیغات خانه کارگر را بر خود داشتند روی زمین فرش شده بودند و تعدادی کارگر و دانشجو که بیشتر شان خانم بودند در حاشیه پارچه ایستاده و از پارچه ها محافظت می کردند. با ورود کارگران شرکت واحد، نقاشان و فعالین همراه، پارچه نوشته های خانه کارگر هر کدام به کناری پرت شده و محافظان آنها نیز به تازه واردها پیوستند. این نشان داد که خانه کارگر چقدر پوشالی است.

بعد از حسن صادقی یک نفر از شورای اسلامی کارایران خودرو دیزل و یک کارگر دیگر که خود را نماینده کارگران معرفی می کرد و سپس محبوب سخنرانی کردند و در نهایت قطعنامه خانه کارگر قرائت شد. در مدت سخنرانی چهار نفر ذکر شده و قرائت قطعنامه جو تجمع و بطور قریب به اتفاق شعارها در کنترل شورای همکاری شکل ها و فعالین کارگری و دیگر دوستان بود تا آن حدی که شعارهای تریبون بسیار کم بود و آن مقداری هم که بیان می شد جواب در خورد دریافت نمی کرد همچنین در طول سخنرانی ها بطور مکرر سخنرانان هو شدند.

پارچه نوشته های شورای همکاری و سندیکای شرکت واحد و پلاکارت های متعلق به نقاشان با توجه به اینکه تعدادشان زیاد نبود ولی درخشش خاصی داشتند.

تعداد شرکت کنندگان امسال نسبت به سالهای قبل بسیار کم (۵۰۰۰ نفر) بود. کم بودن شرکت کنندگان امسال می تواند سه دلیل عمده داشته باشد.

1- خانه کارگر می دانست توان کنترل ندارد بنابراین سعی کرده است تعداد کمتری و کسانی را که از آنها مطمئن است (بیشتر باز نشسته ها که انگیزه و شور جوانان را ندارند، بیایورد، همچنین به عکس سالهای قبل، از شهرهای صنعتی مانند قزوین، اراک، ساوه

و محورهای مختلف تهران هر چه کمتر و دست چین شده) بیایورد.

2- از طرفی بیشتر کارگران نه تنها هیچ امیدی به خانه کارگر ندارند بلکه امیدی به اینکه بتوانند از مراسم خانه کارگر برای اعتراض دوگانه استفاده کنند نیز ندارند.

3- خانه کارگر با نامشخص گذاشتن محل و ساعت مراسم تا آخرین لحظات تلاش کرده است بسیاری از کارگران را سردرگم کرده امکان شرکت و حضور به موقع در مراسم را از آنها سلب کند.

محبوب پس از اتمام سخنرانی و پایین آمدن از پله های تریبون مورد خشم کارگران قرار گرفته کتک خورد.

خانه کارگر امسال از ترس کارگران بر مبنای تجربیات سال های قبل تریبون خود را در ارتفاع بیش از چهار متر قرارداداده بود. آنها یک کامیونت یخچال داری را به دیوار ورزشگاه چسبانده بودند. در اطراف و روی آن جهت سکوی تریبون و راه پله از داریست فلزی استفاده کرده بودند.

پس از سخنرانی محبوب آنها بیشتر به ناتوانی خود پی بردند. برای اینکه هر چه سریعتر مراسم را به اتمام برسانند به شعار نپرداختند و با عجله قرائت قطعنامه را شروع کردند. در حین قرائت قطعنامه شعار های مستقل هر چه بیشتر اوج می یافت و همچنین مکرراً

خانه کارگری ها هو می شدند به طوری که برگزار کنندگان ، دیگر تلاش نمی کردند شعار داده یا تکبیر بگویند. پس از اتمام قرائت قطعنامه آنها تلاش می کردند هرچه زودتر کارگران را به خانه هایشان بفرستند. ولی اراده و صفوف منظم برای راه پیمایی از همان میانه های مراسم شکل گرفته بود راه پیمایی شروع شد حتی عده ای از اعضای خانه کارگر و حزب اسلامی کارو نصیری معاون محبوب نیز تا حدودی در راه پیمایی شرکت کردند. هرچند ممکن است این افراد برای اعمال کنترل پیوسته باشند ولی نتوانستند دخالت منفی بکنند. بلکه خود را در اختیار جریان رها کردند. در لحظات اولیه راهپیمایی میان صفوف اولیه و انتهای فاصله افتاده بود که با درایت فعالین کارگری خیلی سریع این فاصله پرشد.

پارچه نوشته های شورای همکاری که یکی از آنها پیشاپیش راه پیمایی در حرکت بود و روی آن نوشته شده بود «کارگران جهان متحد شوید» و پارچه نوشته های دیگر در میانه و انتهای صف که روی یکی از آنها نوشته شده بود «کارگرنزدانی ، محمود صالحی ، آزاد باید گردد» و دیگری با مضمون دستمزد و تورم «افزایش دستمزد ۱۰٪ ، تورم ۱۰۰٪» در انتهای صف قرارداداشت.

تا ورودی میدان هفت تیر با شعارهای مشخص و مستقل راه پیمایی شد. هرچند طی راه پیمایی صفوف به هم فشرده کارگران مورد یورش پلیس واقع می شد. ولی دقیقاً به دلیل فشرده بودن و نظم صفوف حمله ها کارساز نبوده و نمی توانست گسترش پیدا کند.

در نزدیکی میدان هفت تیر حدود ساعت ۱۱ از طرف شورای همکاری اعلام شد که راه پیمایی طبق برنامه به پایان رسیده ، متفرق شوید. چند دقیقه ای طول کشید که این پیام به تمامی شرکت کنندگان برسد . در همین حین پلیس طبق معمول باز هم حمله کرد . ولی چون طبق برنامه پایان راه پیمایی اعلام شده بود شرکت کنندگان بدون اینکه به حمله پلیس مانند دفعات قبلی جواب بدهند متفرق شدند. برای اینکه در خیابانها و کوچه های اطراف بر مبنای تجربیات گذشته مورد حمله پلیس و لباس شخصی ها جهت انتقام گیری واقع نشوند به طور جمعی گروه ، گروه شده محل را ترک کردند.

در طول راه پیمایی پلیس به افرادی که از جمع جدا شده بودند شدیداً حمله می کرد. برخی از افراد خانه کارگر و حزب اسلامی کاربا آوردن بلند گو میان صفوف راه پیمایی تلاش کردند شعارها را به نفع خانه کارگر عوض کنند اما نه تنها موفق نشدند بلکه در جمع حل شده ناچاراً شعار های شورای همکاری را تکرار می کردند.

همان گونه که گفته شد اول برنامه با ورود بسیار زیبایی کارگران سندیکای شرکت واحد و سندیکای نقاشان و تعدادی از فعالین کارگری شروع شد. پس از مدتی شورای همکاری با قدرت ظاهر شد ه برنامه را پیش برد و تا پایان راه پیمایی این دو جریان در کنار هم بودند. در نهایت با تصمیم شورای همکاری برنامه به پایان رسید.

شورای همکاری تصمیم داشت برنامه های خود را از میانه برنامه های خانه

کارگر شروع کند و از طرفی از کلیه ی این تصمیمات سندیکای شرکت واحد و نقاشان اطلاع دقیق داشتند .

بنابراین نسبت به شورای همکاری پیش دستی کرده برنامه را زودتر شروع کردند . اما روابط در حین مراسم و پس از آن نشان داد که شورای همکاری نه تنها از این پیش دستی نگران و ناراحت نشده بلکه صمیمانه از پیوستن آنها به برنامه استقبال کرد این نشان دهنده مرحله از بلوغ جنبش کارگری است که همگرایی را تا آن حدی پیش می برد که به جای تصرف فعالیت دیگران فعالیت خود را پیش کش هم رزمانش می کند تا آن حدی که شورای همکاری از ارایه گزارش صرف نظر می کند. در مقابل برخی از

دوستان مرتکب خطا شده مراسم اول ماه می را که تلاش صمیمانه بسیاری از کارگران ، فعالین و فداکاریهای شورای همکاری بوده است تفسیر به رای کرده مصادره می کنند. بلند نظری شورای همکاری نشان داد که برگزارشدن مراسم اول ماه می ۸۶ اعتماد بنفس قدرمندی را به جنبش کارگری ارایه داده است و شورای همکاری چشم انداز و افق

دوردستی را مد نظر دارد. آنچنان اعتماد به نفس بدست آورده است که برای ارضای خود و جبران کمبودهایش نیاز به استفاده تبلیغی و بزرگ نمایی خود نمی بیند بلکه پس از انجام قسمتی از وظایف خود از کنار تاثیرات مثبت آن به سادگی می گذرد و اندیشه خود را به کار بزرگتری مشغول می کند. اگر می گوئیم قسمتی از وظایف، برای این که معلوم شده است غیراز کار های انجام شده در مراسم، شورای همکاری تصمیمات

دیگری داشت که متأسفانه علی رغم موجود بودن شرایط وامکان انجام، درانجام تصمیمات دیگر کوتاهی کرده است. هرچند ممکن است اعضای شورای همکاری در بین خود عدم انجام وظایف را نقد کرده باشند اما برای اینکه مجدداً دچار خطا نشوند باید عدم انجام وظایف را رو به جنبش نقد کنند. در غیر این صورت داشتن افق و چشم انداز وسیع نمی تواند عملی شود و نمی تواند رسوبات اندیشه های محفلی را از شورای همکاری دور کرده ضمن پیوند دادن آن با جنبش کارگری شورای همکاری را تبدیل به شاکیه فرای محفلیزم بکند. یعنی اگر نقد خود را در رابطه با عدم انجام تصمیمات و وظایف پیش نبرد محفلی بزرگتر، از به هم پیوستن چند محفل کوچک خواهد شد. چون شورای همکاری مجموعه ای از گرایشات تاثیرگذار در جنبش کارگری است می تواند با نقد خود نقدی فراگیر پیش آورد که در رگه های مختلف جنبش مانند خون در یک ارگانیسم زنده جریان پیدا کرده ضمن پالایش شورای همکاری از مجرای واحد های تشکیل دهنده همه ای جریانات را مورد نقد و پالایش قرار بدهد. این سیر می تواند شورای همکاری را به سکوی خیزش و در نهایت نقطه عطف دگردیسی در تمامی جریانات موجود در جنبش کارگری تبدیل کرده و تکیه گاهی محکمی برای همگرایی بسازد.

در هر حال یکی از کارگران شهرستانی که از جمع جدا شده بود توسط پلیس به سختی مجروح شد که دوستانش با برانکارد به داخل اتوبوسی که آمده بود بردند.

در مقابل درب مترو هفت تیر منصور اسالو مورد حمله لباس شخصی ها قرار گرفت که با کمک دوستانش نجات یافت اما پلیس توانست یعقوب سلیمی را دستگیر کند که پس از حدود بیست ساعت آزاد شد.

همچنین در زمان راه پیمایی سه نفر از دانشجویان ره گیری شده موبایل و کارت های شناسای آنها به گروگان گرفته شد، تا بعداً خودشان را برای بازجویی معرفی کنند. (گروگان گیری لوازم و مدارک ترفندی است که جدیداً بسیار گسترش یافته است. از این طریق ماموران لباس شخصی تاثیرات جوسرکوب را ظاهراً کم می کنند اما همان ترس را به حساب خودشان ایجاد می نمایند. و در آینده اطلاعات خود را نیز برای جور کردن پازل شان جمع آوری می کنند.

تعدادی از شرکت کنندگان نیز بر اثر حملات پلیس به صورت سطحی مجروح شدند.

اما در مجموع کارگران با غرور و اعتماد به نفس پایان ناپذیری پی به قدرت اتحاد خود بردند که می توانند خود مستقلاً اعتراض کنند و هروقت خود تشخیص دادند اعتراضشان را به پایان برسانند.

به همین دلیل است که امروز عوامل سرمایه داری با خود باختگی شروع به انتقام گیری کرده است. عوامل سرمایه درک کرده اند که بخش های مختلف طبقه کارگر با فداکاریهای بسیاری حرکت های مستقل خود را شروع کرده اند که از جمله می توان حرکت های روبه رشد مراسم های اول ماه می، همچنین حرکت اعتراضی قدرتمند کارگران شرکت واحد، حرکت اعتراضی دانشجویان در ۱۵ آذر و دنباله های آن، اعتراضات مستمر و پر دامنه معلمان و همچنین اعتراضات کارگران در سنج و... همگی نشان می دهد که

طبقه کارگر با توان بالای پیش می رود و سرمایه داری چنان وحشت کرده است که با توطئه ماجرای دانشگاه امیر کبیر و دانشگاه علامه، دستگیری و تحت فشار قراردادن کارگران و دانشجویان و معلمان را ساخته و پرداخته و از طرفی تلاش می کند بخشهای سست جنبش کارگری را به پای میز مذاکره بکشاند. تا با ایجاد جویر التهاب استراتژی کهنه و مترو خود (انقلاب فرهنگی) را برای خلق تراژدی دهه شصت دوباره تکرار کند. که البته دچار حماقت شده است.

شعارهای که بطور منظم فضای تجمع و راه پیمایی اول ماه می تهران را پوشش داده بود عبارتند:

1- کارگر زندانی آزاد باید گردد

2- محمود صالحی آزاد باید گردد

3- مرگ بر حامی سرمایه دار (این یکی از شعار های بود که توسط

بدنه جنبش کارگری بیان شد

و توسط شورای همکاری مورد

استفاده قرار گرفته و به یکی از

شعار های اصلی تبدیل شد.)

4- اعتصاب، تجمع حق مسلم ماست

5- کارگر، معلم اتحاد اتحاد

6- اعتصاب، اعتصاب حق مسلم ماست

7- کارگر، دانشجو اتحا اتحاد

8- اعتصاب، سندیکا حق مسلم ماست

9- سندیکا، سندیکا حق مسلم ماست

10- این هم شد زندگی با این همه شرمندگی

11- کارگر کارگر اتحاد اتحاد

12- نیروی انتظامی خجالت خجالت

13- وزیر بی کفایت استعفاء استعفاء

14- حکومت عدل علی این همه بی عدالتی ...

در این مراسم سه جریان مرز بندی شده حضور داشتند که می توان به صورت زیر نام برد:

1- راست وابسته

2- راست مستقل

3- جریان چپ

در برگزاری مراسم میان راست مستقل و چپ با وجود مرز های مشخص ائتلافی نانوشته ای صورت گرفت.

حسن صادقی پس از ورود کارگران سندیکایی ضمن تهدید معترضین گفت من از کارگران یزد انتظار دارم مانند سال های قبل کمک کنند . این نشان می دهد که در سالهای گذشته خانه کارگر یزد جزء ستون فقرات بوده که دیگر نیست، کارگران جوان یزدی با شور و انگیزه فروانی در راه پیمایی شرکت کردند.

به عکس سالهای قبل از شهرک های صنعتی کم آمده بودند این نشانه است که به فعالین کارگری می گوید کجاها باید بیشترین فعالیت خود را متمرکز کنند.

تعدادی از خانه کارگری ها و افراد حزب اسلامی کار که شناخته شده هستند بیسم بدست در کنار ماموران لباس شخصی حاضر بودند.

با توجه به اینکه راست وابسته تلاش می کند بخش راست مستقل را با خود همراه کند و در همین مقوله راست مستقل نیز آگاهانه این مسیر را تعقیب می کند ، در این حالت وظیفه چپ در جنبش کارگری انجام کار فرهنگی و آگاهی رسانی به بدنه راست مستقل است. که اگر اندکی کوتاهی شود با توجه به اعتباری که طی دو سال اخیر راست مستقل بر مبنای اعتراضات درست خود بدست آورده است می تواند بسیاری از کارگران را تحت لوای صنف گرایی و قانون گرایی به دامن راست وابسته کشانده جنبش را دچار رکود کند.

هم گرایی میان راست وابسته و راست مستقل ضمن اینکه باعث می شود راست مستقل ،

استقلال خود را از دست بدهد در همین حال انحراف وحشت ناکمی را به جنبش تحمیل خواهد کرد. مسلمان در سال ۸۶ تکلیف میان این سه بخش روشنتر خواهد شد.

مذاکرات صورت گرفته میان فعالین چپ با بخش های مختلف راست مستقل نشان داد که سیاست راست مستقل دقیق و آگاهانه در جهت هم گرایی با راست وابسته است .

سیاست امتیاز گیری و لاس زدن با لیبرالیسم این تر را تقویت می کند. هرچند که راست وابسته هنوز امتیازی جز چراغ سبز، نداده است اما زمینه های نزدیکی با توجه به لاس زدن با بخشهای لیبرالیسم از جمله کربی و دارو دسته اش و ملی مذهبی ها و ... نزدیک شدن این دو بخش را نشان می دهد. عوامل سرمایه داری مانند کربوبی و احزاب روزنامه ای مانند اعتماد ملی برای فریب و بدست آوردن رای کارگران فعالیت خود را صد چندان کرده اند، افشای چنین نقشه ی در بعد نظری و عملی در سطح بدنه جنبش کارگری به سرعت و با هجمه ی وسیع وظیفه ورسالت تاریخی رادیکالیسم کارگری است، که اگر کوتاهی شود جنبش کارگری یک دوره ی دیگر به حاشیه رانده خواهد شد.

ائتلاف های سال گذشته نشان داد راست مستقل به پشتیبانی چراغ سبز ها و وعده وعید های لیبرالیسم تلاش کرده به هر طریق ممکن از ائتلاف با رادیکالیسم و چپ کارگری با نام و نشان دوری کنند تا برای دوستان جدید شان ثابت کنند که همانهای هستند که آنها لازم دارند.

امروز راست مستقل به دلیل عدم شرکت در قدرت که نتیجه افتراق میان او و راست وابسته است تن به مبارزه مثبت داده است ، پس از مذاکره و هم گرایی دو بخش راست مرز میان آنها کم رنگ شده و مبارزه رادیکال و حرکت های مستقل آن به سمت صفر میل خواهد کرد. راست رادیکال دیروز که بخش عمده کمک های دریافتی خود را به صورت های مختلف از چپ دریافت کرده است در سکانس بعدی مقابل چپ همراه لیبرالیسم و راست وابسته صف آرای خواهد کرد. در واقع با

شروع مذاکرات اعلام نشده با لیبرالیسم و راست وابسته این مسیر شروع شده است . میزان توان و آمادگی بالفعل و سپس بالقوه رادیکالیسم کارگری می تواند تعیین یا عدم تعیین جهت مسیر آینده را رقم بزند.

به دلیل تحت فشار بودن جنبش کارگری و عدم توازن قوا ، هرگونه مذاکره و در هر سطحی میان کارگران با عوامل سرمایه داری و کارفرمایی منجر به شکست جنبش کارگری خواهد شد. ما از دوستان خود می خواهیم تن به مذاکره با دشمنان طبقه کارگر ندهند ، که از نظر ما چنین مذاکراتی سازش و مماشات است. یا اگر بنابه ساختار فکری مذاکره را لازم می دانند حداقل برای دریافت آگاهی لازم حضور کارگران و خبر نگاران را در جلسه مذاکره ، شرط قبول مذاکره قرار دهند. تا مذاکره ی فوق در حضور جمع و رو به جنبش کارگری صورت بگیرد. قبول نکردن این پیشنهاد نشان دهنده طرح سازش و مماشات خواهد بود.

تذکر لازم این است که خانه کارگر در ناتوانی و سرایشی سقوط قرارداد که لحظه به لحظه جبهه را خالی می کند و این جا، خالی کردن در حالی اتفاق می افتد که آترناتیوی برای پر کردن جای خالی نیست بنابراین خلای در جنبش کارگری ایجاد شده و در حال گسترش است. (کم آمدن کارگران از شهرستانهای چون قزوین ، اراک و محور های مختلف تهران اثبات کننده این ادعا است).

شورای همکاری باید برای پر کردن این خلای قبل از اینکه راست مستقل آماده شود و جنبش کارگری را قبضه کرده تحویل لیبرالیسم بدهد، اقدام کند. شورای همکاری ، واحد های تشکیل دهنده آن و دیگر تشکل های رادیکال کارگری یک سال فرصت دارند تا بتوانند با آگاهی کامل جای خالی خانه کارگر را با کمک و ایجاد و گسترش تشکل های آزاد کارگری پر کنند در این صورت است که می توان مطمئن بود مسیر جهت دار و تابلو گذاری شده پیش روی جنبش کارگری قرارداد شده است.

۱۳۸۶/۲/۳۰

محمد اشرفی